

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat și de avocatul acestuia, Maria Antoci, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

*Zaițev Stanislav Nicolai, născut la
02.07.1977, originar și locuitor în mun.
Chișinău, str. sf. Vineri 16 A, ap. 55,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.01.2013 - 30.07.2015;

Instanța de apel: 04.09.2015 - 15.01.2015;

Instanța de recurs: 13.07.2016-10.08.2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 iulie 2015, Zaițev Stanislav a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință și Orehov Alexandr a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Zaițev Stanislav împreună cu Orehov Alexandr, au fost puși sub învinuire pentru faptul că, în perioada cuprinsă între 15 martie 2011 și 30 iunie 2011, prin înțelegere prealabilă și de comun acord, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acționînd cu intenție directă, sub pretextul contorizării cu contor electric a apartamentelor casei din str. Vișinilor 20 „a”, mun. Chișinău, neavînd careva acorduri sau contracte perfectate pentru efectuarea lucrărilor la adresa menționată cu ICS „Red Union Fenosa” SA, au dobîndit ilicit de la APLP 53/66 surse bănești în sumă de 15 300 lei, bani pe care i-au însușit, după care au părăsit locul comiterii infracțiunii, ulterior eschivîndu-se de la administrația APLP 53/66 și de la restituirea sumei bănești însușite ilegal, cauzînd părții vătămate APLP 53/66 o daună materială

considerabilă în sumă totală de 15300 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zaițev Stanislav și Orehov Alexandr să fie condamnați în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani și conform art. 90 Cod penal să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

În motivarea cererii s-a indicat că:

- sentința nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept constatate de către organul de urmărire penală în faza urmăririi penale și care au fost prezentate în cadrul cercetării judecătorești, deoarece probele administrate au confirmat cert vinovăția lui Zaițev Stanislav și Orehov Alexandr în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de judecată eronat a apreciat că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii;

- instanța intenționat doar parțial a indicat în sentința sa declarațiile martorilor, neindicând că aceștia au comunicat ferm că Zaițev Stanislav și Orehov Alexandr nu au efectuat efectiv careva lucrări și nici nu au procurat careva materiale de construcții, nu a dat apreciere acestor declarații în raport cu probele administrate în cadrul ședinței judiciare. Mai mult, instanța intenționat nu s-a expus asupra faptului că Orehov Alexandr, cu toate că a participat la toate discuțiile între administrația APLP 53/66 și a fost prezent la înmînarea surselor bănești de către administratorul Popovici Galina lui Zaițev Stanislav, nici nu era angajat la întreprinderea ultimului și nu avea careva statut ce i-ar permite astfel de activitate;

3.1. Împotriva sentinței a depus cerere de apel și reprezentantul părții vătămate - Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 53/66 din municipiul Chișinău, Popovici Galina, prin care a solicitat casarea acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2016, au fost admise apelurile declarate, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Zaițev Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal la amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale - 14000 (paisprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități de răspundere materială pe termen de 1 (unu) an.

Prin aceiași deciziei a fost condamnat și Orehov Alexandr, însă în privința acestuia hotărârea judecătorească nu se contestă cu recurs ordinar.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea, în mod solidar, de la Zaițev Stanislav și Orehov Alexandr în beneficiul Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 53/66 din municipiul Chișinău - 15300 (cincisprezece mii, trei sute) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune.

4.1. Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel și cercetate suplimentar în ședința de judecată, a constatat că:

Zaițev Stanislav împreună cu Orehov Alexandr, în perioada cuprinsă între 15 martie 2011 și 30 iunie 2011, prin înțelegere prealabilă și de comun acord, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acționând cu intenție directă, sub pretextul contorizării cu contor electric a apartamentelor casei din str. Vișinilor 20 „a”, mun. Chișinău, neavând careva acorduri sau contracte perfectate pentru efectuarea lucrărilor la adresa menționată cu ICS „Red Union Fenosa” SA, au dobândit ilicit de la APLP 53/66 - 15 300 lei, bani pe care i-au însușit, după care au părăsit locul comiterii infracțiunii, ulterior eschivându-se de la administrația APLP 53/66 și de la restituirea sumei bănești însușite ilegal, cauzând părții vătămate APLP 53/66 o daună materială considerabilă în sumă totală de 15300 lei.

Vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate se dovedește conform probatoriului invocat de partea acuzării și cercetat în procesul de judecată și anume:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate;
- demersul Președintelui APLP 53/66 privind tragerea la răspundere penală a lui Orehov Alexandru și Zaițev Stanislav (f.d.5);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2012, prin care a fost examinat tabelul de achitare a sumelor bănești de către locatari APLP 53/66 (f.d.82);
- proces-verbal de ridicare din 22.12.2012 prin care se confirmă ridicarea tabelului de achitarea sumelor bănești de către locatarii APLP 53-66 (f.d.72);
- tabelul prin care se confirmă achitarea de către locatari în avans a cîte 200 lei (f.d.72);
- contractul individual din 15.03.2011 prin care s-a stabilit suma, condițiile și obligațiile de efectuarea lucrărilor (f.d.9-10);
- cererea Galinei Popovici, președinte al APLP 53-66 prin care a solicitat returnarea sumei de bani 15 300 lei care a fost achitată de către locatari, pentru efectuarea lucrărilor (f.d.11);
- demersul Galinei Popovici, președinte al APLP 53-66 privind pretențiile înaintate față de Zaițev Stanislav și Orehov Alexandru (f.d.12);
- răspunsul ÎCS "Red Union Fenosa" prin care se confirmă că, nu are careva acorduri sau contracte perfectate pentru efectuarea căror-va lucrări la adresa mun.Chișinău, str. Vișinilor 20 A cu SRL "Electrovest" (f.d.63);
- ordonanța de ridicare din 22.12.2012, prin care a fost ridicat de la Popovici Galina tabelul de achitarea sumelor bănești de la locatarii APLP 53-66 (f.d.71);
- demersul Președintelui APLP 53/66 privind tragerea la răspundere penală a lui Orehov Alexandru și Zaițev Stanislav (f.d.7);

- contractul individual din 15.03.2011 prin care s-a stabilit suma, condițiile și obligațiile de efectuarea lucrărilor (f.d. 13-14);
- cererea Galinei Popovici, președinte al APLP 53-66 prin care a solicitat returnarea sumei de bani -15 300 lei care a fost achitată de către locatari pentru efectuarea lucrărilor (f.d. 15);
- demersul Galinei Popovici, președinte al APLP 53-66 privind pretențiile înaintate față de Zaițev Stanislav și Orehov Alexandru (f.d. 16-17);
- răspunsul ICS "Red Union Fenosa" prin care se confirmă că, nu are careva acorduri sau contracte perfectate pentru efectuarea căror-va lucrări la adresa mun.Chișinău, str.Vișinilor 20 A cu SRL "Electrovest" (f.d.30);
- ordonanță de ridicare din 22.12.2012, prin care a fost ridicat de la Popovici Galina tabelul de achitarea sumelor bănești de la locatarii APLP 53-66 (f.d.35);
- procesul-verbal de ridicare din 22.12.2012 prin care se confirmă ridicarea tabelului de achitarea sumelor bănești de către locatarii APLP 53-66 (f. d. 37-38);
- tabelul prin care se confirmă achitarea de către locatari în avans a câte 200 lei pentru energia electrică (f.d.39-47);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2012, prin care a fost examinat tabelul de achitare a sumelor bănești de către locatari APLP 53/66 (f.d.48-49).

Colegiul penal a menționat că, inculpații, prin crearea unei situații artificiale de încredere, sub pretextul contorizării cu contor electric a apartamentelor casei din str. Vișinilor 20 „a”, mun. Chișinău, neavând autorizație, acorduri sau contracte perfectate legal pentru efectuarea lucrărilor la adresa menționată cu ICS „Red Union Fenosa” SA, ducând în eroare, au dobândit ilicit de la reprezentantul părții vătămate - Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 53/66 din municipiul Chișinău, Popovici Galina, 15 300 lei.

În atare situație, inculpații, prin comportamentul incorect, bazat pe înșelăciune au exercitat o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei, deposedând-o de bani în proporții considerabile. Ei au prezentat vădit fals realitatea, au ascuns faptele și împrejurările reale ale cazului, a căror necunoaștere au determinat eroarea reprezentantului părții vătămate - Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 53/66 din municipiul Chișinău, Popovici Galina privind legalitatea transmiterii banilor către ei, după care s-au eschivat de la îndeplinirea obligației asumate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament se califică ca escrocherie, deoarece în cazul dat, inculpații, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmăreau scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Astfel, cu certitudine s-a constatat, că inculpații dobândind, prin înșelăciune bunurile părții vătămate - Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 53/66 din municipiul Chișinău, bani în sumă de 15 300 lei, i-a cauzat daune în proporții considerabile.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpaților, odată ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii încriminată inculpaților, iar versiunea acestora nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală. Apărările invocate sunt combătute prin probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii.

Astfel, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei de infracțiune prevăzute de norma penală, instanța de apel a calificat fapta reținută în sarcina inculpaților Orehov Alexandr și Zaițev Stanislav în baza art. 190, alin. (2) lit. b) și c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, precum și de faptul, că printre altele, pedeapsa are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal specificând că inculpații anterior nu au fost condamnați, au la întreținere și educație copii minori, ceea ce reprezintă oportunitatea și rezonabilitatea stabilirii pedepsei prevăzute de lege sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități sub formă de răspundere materială.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, conform art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că, se consideră că sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, motiv pentru care a fost admisă și dispusă încasarea, în mod solidar, de la inculpați în beneficiul Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 53/66 din municipiul Chișinău - 15300 (cincisprezece mii trei sute) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune.

5. Împotriva deciziei inculpatul Zaițev Stanislav și avocatul acestuia, Maria Antoci au declarat recurs ordinar, în care au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de fond corect a pronunțat sentință de achitare în urma verificării și cercetării probelor prezentate și prin urmare, învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare pe parcursul judecării cauzei penale.

6. Asuprea recursului ordinar declarat procurorul a depus referință prin care își expune opinia pentru respingerea acestuia, deoarece motivele sunt ilegale, or reaprecierea probelor nu se încadrează în art. 427 Cod de procedură penală. La fel, instanța de apel corect a admis apelul procurorului constatînd că prima instanță eronat a aplicat normele de drept și nu a respectat individualizarea faptelor, iar la stabilirea pedepsei a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurenții în recurs au invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală care prevede că, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Astfel, acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurenții nu au concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat declarativ, nespecificîndu-se care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel, mai mult ca atît, Colegiul analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorii acestuia nu sunt de acord cu condamnarea lui Zaițev Stanislav în baza art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal,

considerînd că instanța de apel a admis erori de drept și de fapt care au afectat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

La acest capitol, Colegiul penal constată că instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Zaițev Stanislav, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

De asemenea, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurențelor, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurențelor invocate în recurs au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat

și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul le însușește. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de inculpat și avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat și de avocatul acestuia, Maria Antoci, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui Zaițev Stanislav, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 august 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun